Entstehungsort unbestimmt (Tirol?), 3. Viertel 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

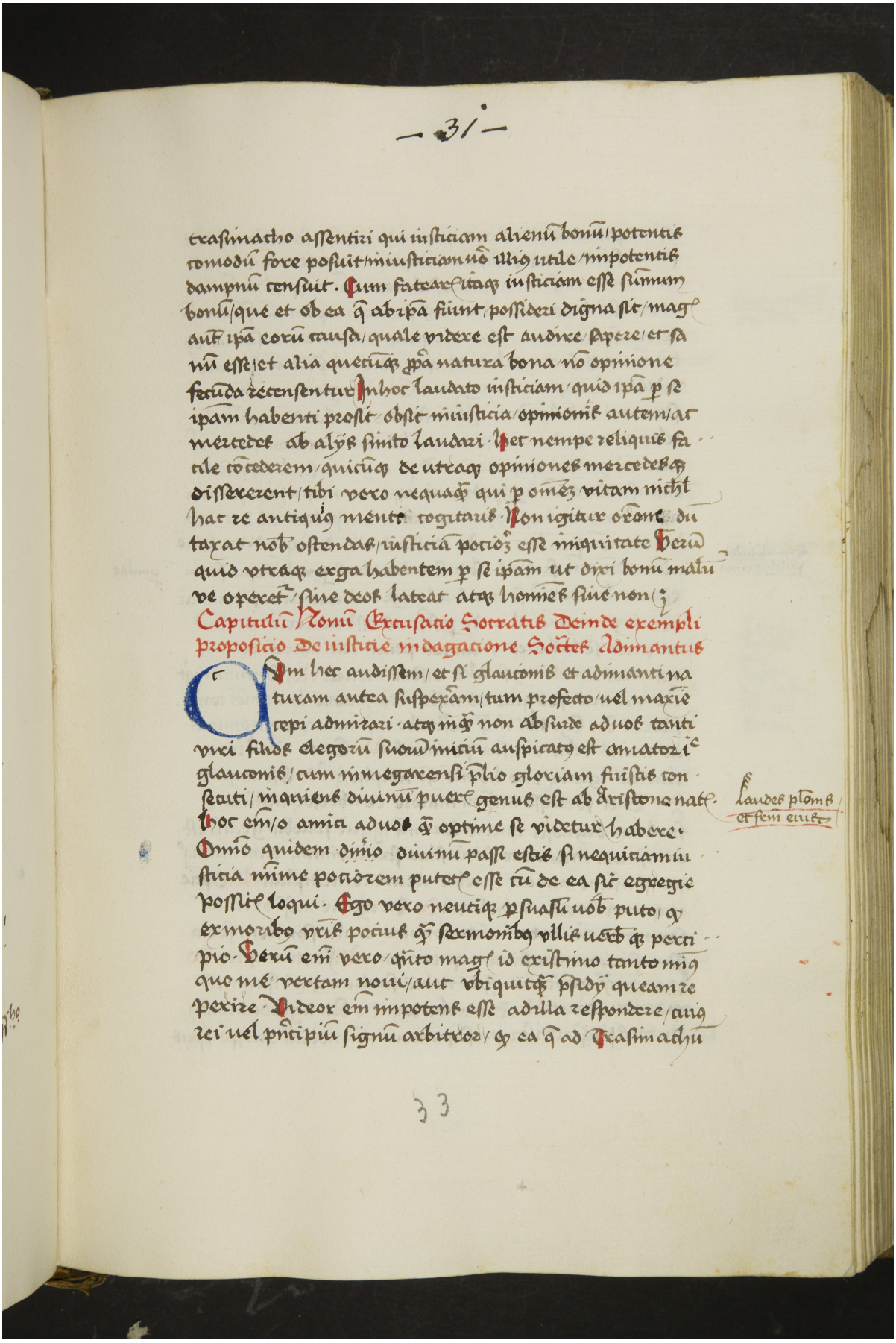

— 31 —

trasimachꝰ assentiri qui iusticiam alienū bonū/ potentis
comodū force posuit/ iniusticiam uō illig utile/ impotentis
dampnū tensuit. Cum fateare/ itaq; iusticiam esse summum
bonū/ que et ob ea q̄ ab ipa fiunt/ possideri digna sit/ magꝭ
aut ipa eorū causa/ quale videre est audire sapere/ et sa
nū esse/ et alia que cūq; ꝑ̄ natura bona uō opinione
fercula recensentur/ in hoc laudato iusticiam/ quid ipa p se
ipam habenti prosit obsit iniusticia/ opinionib autem/ ac
mercedes ab alīs simto laudari. Per nempe reliquis fa
cile tolerarem/ quicūq; de utraq; opiniones mercedesq;
dissererent/ tibi vero nequaq; qui p omēz vitam mihi
hac re antiquig mente rogitatus. Non igitur oronē di
taxat nob ostendas/ iusticia potiōz esse iniquitate Verū
quid vtraq; erga habentem p se ipam ut dici bonū malu
ve operet/ sine deos lateat atq; homines sine non.

Capitulū Nonū Extasiaꝰ Socratis Deinde exempli propositio De iustitie indagatione Socrates Admantus

Quum hec audissem/ et si glauconis et admanti na
turam antea suspexam/ tum profecto/ uel maxie
pi admirari atq; mīḡ non absurde ad uob tanti
uiri fidos elegorū suorū initiū auspicatꝰ est amicatoriē
glauconis/ cum ninegarensi plio gloriam fuistis con
secuti/ ingenios diuinū puere genus est ab Aristone nate
hoc em/ o amica adu os q̄ optime se videtur habere.
Omnō quidem dignō diuinū passi estis/ si nequitiam iu
stitia mīme potiorem putet esse tu de ea sit egregie
possit loqui. Ego vero neutiq; ꝑsuasu uob puto/ q
ex morbo vite potus q̄ sermonibq vilis uerb q; perci
pio. Verū em vero q̄nto magꝭ id existimo tanto mig
quo me vertam nouī/ aut vbiquitq; ꝑsidū queam re
perire. Videor em impotens esse ad illa respondere/ anq
rei uel principiū signū arbitror/ q; ea q̄ ad Trasimachū

laudes plonis et sem eius

33